

го дѣла на учителя си, и дами са ѣ возблагодарилъ отъ моѣ-то замѣгани.

И азъ тѣтакси мѣ показвалъ, моѣ-то писмо; и чтѣ предъ него наѣка-та си, честолюбовствующій да покажа на отца моего, за що замѣгалъ отъ ксичко то си сердце въ наѣки ти си, и въ добрѣ-то и въ похвално-то докарвани.

И отецъ ми видѣвъ и слышавъ тѣа, похвала ма, и ми гокори: блазѣ ти чадо мой! преывай въ замѣганіе-то си, ако щешъ да живѣиши благополученъ по тѣа скѣтъ: зашѣ то имѣнїи-та-та, подлежакатъ въ тѣнїе: само добри ти наѣки оставатъ, катѣ сокрокище неотемаемо, и кынагишно, и немѣжи да ти гѣ отѣмни никой, ѣскѣнь само смѣръ-та.

Азъ же слышавъ тѣа ѣтѣчески дѣмы, скачамъ отъ радость-та си; честолюбовствующа да са исправа съ моѣ-то замѣгани въ наѣки те; и съ благочинно-то си докарвани, да слышамъ кынаги такови сѣщїи ѣтѣчески дѣмы: зашѣто предпочитамъ по добрѣ смѣръ-та си, нежели да ѣскѣва честнаго отца моего, прѣстѣпївъ ѣтѣчески-те заповѣды.

6.

Разумѣхъ отъ мой тѣ родители, какъ то Челокѣцы ти любатъ мирнїи те дѣца, затѣх-